

Titel: Kapitle IX.

Citation: "Kapitle IX.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e2914/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 105.

Ved Udværelse af den i §§ 102 — 104 hjemlede Myndighed har Retten at virke hen til, at den størst mulige Orden, Klarhed og Simpeltid i Forhandlingerne opnaaes.

§ 106.

De i §§ 98, 99, 102, 103 og 104 omhandlede Bestemmelser kunne træffes paa et hvilket Trin af Forhandlingerne, ligesom de kunne tilbagesendes, naar Retten anser dette for hensigtsmæssigt.

Retten anordner det Fornødne med Sænsyn til Afsluttelse af Sagen, naar den bestemmer sin i §§ 98, 99, 102, 103 eller 104 omhandlede Myndighed.

§ 107.

De i §§ 98, 99, 102, 103 eller 104 indeholdte procesledende Bestemmelser ere ikke Gjenstand for Rettsmidlers Anvendelse.

Kapitel IX.

Om Forhørdelser og andre procesfuelle Meddelelser.

§ 108.

Forhørdelser og andre procesfuelle Meddelelser skulle, forjaaavidt ikke Loven eller Parternes Overenskomst medfører Undtagelse, foregaa ved en Stævningssmand. Denne har ved Forretningens Udværelse jens Bidne at tiltage en anden Stævningssmand eller, saafremt Tiden ej tillader at faae en saadan tilfaldt (§ 109 næstsidste Stykke), en god Mand.

Enhver bestilte Stævningssmand kan med fuld Retsvirkning uarrække Forhørdelser og Meddelelser under Sagttagelse af de i Lovens givne Forskrifter. Gyldigheden af det Foretagne svækkes ikke derved, at Stævningssmanden har handlet udenfor den Retstreds, i hvilken han er ansat.

§ 109.

Det, der skal forhørdes eller meddeles, maa foretages i skriftlig Udferdigelse.

Parten kan begjære Foretagelsen af Forhørdelser og Meddelelser enten umiddelbart hos

en Stævningemand eller, forsaavidt Forlyndelsen skal ske paa et andet Sted end der, hvor Parten opholder sig, igjennem vedkommende Underdommer, som imod Forudbetaling af alle dertil medgaaende Udgifter er pligtig at besøge Begjæringen videre til en Stævningemand.

De for en Retstreds befuldte Stævningemand ere pligtige at besøge alle Forlyndelser og Meddelelser indenfor Retstredens Grænser. Dog maa en Stævningemand ikke paatage sig Forretningen eller deltage i samme, naar nogen af Parterne er hans Egtfælle eller er ham beslegtet eller befvogret i den lige op- eller nedstigende Linie eller i første Sidelinie, eller han selv er Part i Sagen eller af dens Udfald kan have Skade eller Fordel.

Begjæringer om Forlyndelser og Meddelelser skulle efterkommes snarest muligt og i Byerne senest inden 24 Timer og paa Landet senest inden 48 Timer efter Modtagelsen.

Vedkommende Part kan forlange, at Stævningemanden skal undertegne en ham forelagt skriftlig Tilstaaelse for, at han til den angivne Tid har modtaget Begjæringen.

§ 110.

Ved Anordning gives der en Instrux samt de fornødne Disciplinarbestemmelser for Stævningemand.

§ 111.

Om Forlyndelser eller Meddelelsers Værfættelse gjælde følgende Regler:

a) Versom Vedkommende har Bopæl indenfor Kongerigets Grænser, kan Forlyndelsen eller Meddelelsen guldigen ske der; er han tilstede, for ham selv personlig; men angives han at være fraværende — i hvilket Tilfælde det i Paategningen bør opgives, om Fraværelsen er begrundet i Dortejse, og i saa Fald tillige, hvor han antages at opholde sig —, da for hans Egtfælle, Børn over 18 Aar, Tjenestefolk eller andre til Husstanden hørende værne Personer, som ere der tilstede; ere saadanne ikke at antræffe, for hans Husvært, Principal, Husbonde, Lovemester eller Arbejdsherre, forsaavidt som denne der træffes tilstede.

Har den Paagjældende ikke Bopæl indenfor Kongerigets Grænser, kan Forlyndelsen eller Meddelelsen ske paa hans midlertidige

Opholdssted i Riget; træffes han der tilstede, for ham selv personlig, men i medjat Tilfælde for dem, hos hvem han er til Huse.

b) Forhørdelse eller Meddelelse til Vedkommende personlig er altid gyldig, selv om han antræffes udenfor sin Bopæl eller sit Opholdssted; dog maa Forhørdelsen eller Meddelelsen ikke ske i Kirken eller paa andet Sted, medens Gudstjenesten eller kirkelige Handlinger der foregaa.

§ 112.

Den Stærningsmand, af hvem Forretningen udføres, skal bestræbe sig for at værtjette Forhørdelsen paa en af de i foregaaende Paragraf angivne Maader, og han har til den Hensigt ikke blot at handle efter det, som af den forkyndende Part opgives ham, men han bør selv efter bedste Evne søge alle fornødne Underretninger.

Har han ikke kunnet iværksætte Forhørdelsen eller Meddelelsen paa nogen af de i foregaaende Paragraf angivne Maader, skal han i Forbindelse med den anden Stærningsmand paategne Udfærdigelsen (§ 88) Attest herom og strax overlevere den til Politiet, der skal søge snarest muligt at iværksætte Forhørdelsen eller Meddelelsen. Lykkes dette ikke, fordi Paagjældende ikke befindes at have Bopæl eller Opholdssted i Retskredsen og ej heller personlig antræffes der, har Politiet at tilbagegive Udfærdigelsen til Parten med Paategning om det Stedfundne samt om, hvad der er Politiet bekendt angaaende Paagjældendes Bopæl eller Opholdssted.

Naar Politiets Opgivelse ud paa, at Paagjældende har Bopæl eller Opholdssted andetsteds i Riget, bliver Forhørdelsen at iværksætte der i Overensstemmelse med de foranknede Regler. Ser Politiet sig ikke stand til at opgive Paagjældendes Bopæl eller Opholdssted inden Riget, og kan det heller ikke opgives, om og hvor Paagjældende har Bopæl i Udlandet, er Parten berettiget til at lade Forhørdelsen eller Meddelelsen ske ved 3 Gange gjentaget Indrykning i den almindelige Tidende, som ved Rgl. Anordning bestemmes til retslige Beskjæftigelser, hvorhos dog bliver at iagttage, at dersom det af Parten vides eller af Politiet er opgivet, hvor Paagjældende for Tiden opholder sig i Udlandet,

skal Udfærdigelsen tillige tilstilles ham pr. Post i betalt Brev, der skal anbefales.

§ 113.

Har det været Parten bekendt, at Paagjældende har Bopæl i Udlandet, eller indeholder Politiets Paategning Angivelser, gaaende ud herpaa, skal Forsyndelsen eller Meddelelsen, naar de Bestemmelserne i foregaaende Paragrafs Slutning, altid foretages paa den ved Stedets Love hjemlede Maade. Parten kan fordrø, at Retten skal udfærdige de i saa Henseende fornødne Begjæringer til paagjældende fremmede Myndigheder. Skulde disse vægre sig ved at iværksætte Forsyndelsen eller Meddelelsen, er Parten berettiget til at gaa frem paa den i Slutningen af foregaaende Paragraf angivne Maade.

§ 114.

Parterne kunne vedtage, at et øjgivet Sted skal agtes for Bopæl, og dette bliver da, forsaavidt der forefindes Personer, som enten ifølge § 111 ere pligtige at modtage Forsyndelsen eller erklære sig for befuldmægtigede hertil, ved Anvendelsen af de foregaaende Regler at behandle som den virkelige Bopæl.

§ 115.

Den til Forsyndelsens eller Meddelelsens Foretagelse antagne Stævningemand behøver ikke at godtgjøre sin Bemyndigelse til den enkelte Forretning for den eller dem, til hvem Forsyndelsen eller Meddelelsen sker.

De Personer, for hvem Stævningemanden i Medfør af de foregaaende Bestemmelser mener at burde foretage Forsyndelsen eller Meddelelsen, kunne i Reglen ikke vægre sig ved at modtage den. Ubesøjet Nægtelse medfører Forpligtelse til at betale Udgifterne ved Forretningen. Stævningemanden har derhos i heromhandlede Tilfælde Ret til at opfordre Politiet til at overtage Forsyndelsen eller Meddelelsen; den, der ubesøjet har nægtet at modtage Forsyndelsen eller Meddelelsen, skal da endvidere betale Politiet en passende af Politimesteren fastsat Godtgjørelse for den saraafgavede Ueflighed.

§ 116.

De Personer, for hvem Forsyndelsen eller Meddelelsen ifølge § 111, ifr. § 114, foregaaer, naar rette Bedkommende ikke træffes, ere pligtige at

underrette denne om det Stedfundne, naar det fan-
 ste uden Udgift eller Besvær. Tilfidsrettelse
 af denne Pligt medfører Erstatningsansvar.

§ 117.

Naar Stævningensmænd og Parter have
 iagttaget de i §§ 111—115 givne Regler,
 anses Forsyndelsen eller Meddelelsen for lovlig,
 naagt den ikke ved de trusne Foranstaltninger
 maatte komme til Paagjældendes Kundskab.

§ 118.

Forsyndelser og Meddelelser skule foregaa
 imellem Kl. 7 Morgen og Kl. 8 Aften. Paa
 Søn- og Helligdage maa de ikke foregaa i
 Tiden fra Kl. 9 Fm. til Kl. 4 Eftm.

§ 119.

Det, der skal forkyndes eller meddeles, maa
 overgives Stævningensmændene i dobbelt Ud-
 færdigelse.

Naar de til Forsyndelsens eller Meddelel-
 sens Sværtaatselse befalede Skridt ere foretagne,
 forkynder Stævningensmanden og den, der har
 været ham behjælpelig, begge Exemplarer med
 Paategning herom. Det ene Exemplar over-
 gives til den eller dem, for hvem Forsyndelsen
 eller Meddelelsen stes, og det andet Exemplar
 tilbagegives den, der har begjæret Forretningen.

Paategningen skal indeholde fornøden An-
 givelse af Dag og Time, paa hvilken, Stedet,
 hvor, og Personerne, for hvem Forsyndelsen
 eller Meddelelsen er stet. Naar Forsyndelsen
 eller Meddelelsen ikke er stet til Vedkommende
 selv, skal det tillige i Paategningen bemærkes,
 hvorledes man i denne Anledning har for-
 holdt sig.

Paategningen afgiver Bevis for det, som
 ifølge den er påført; dog er Modbevis ikke
 undetrukket.

Benyttes Kvistekendtgjørelse, er det ikke
 nødvendigt, at Udfærdigelsen, der skal forkyndes
 eller meddeles, optages fuldständigt, men
 det er tilstrækkeligt, at dens Indhold meddeles i
 Udtog, samt at det bemærkes, at Udfærdigelsen
 selv henligger til Modtagelse paa vedkommende
 Retts Skriverkontor. Det maa udtrykkeligt ud-
 tales i Bekendtgjørelsen, at Forsyndelsen eller
 Meddelelsen forjæves er søgt iværksat paa
 den i denne Lovs §§ 111 og 112 bestemte
 Maade. Det fornødne Bevis for dens For-

tagelse føres ved Fremlægelse af paagjældende Numre af Tidenden.

Efter Meddelelse pr. Post, har vedkommende Postambudsmand paa Forlangende at forlyne det ene Exemplar, forinden det tilbagegives den, der har begjært Affendelsen, med Paategning om, at et ligelydende Exemplar er affendt til nærmere betegnet Adresse i betalt og anbefalet Brev. Paategningen indeholder Bevis for det Stedkundue, indtil Robbevis føres.

§ 120.

Denptie begge Parterne Sagførere til at udføre Processen, kunne Forkyndelser og Meddelelser, der forefalde under Sagens Gang, ske umiddelbart fra den ene Sagfører til den anden, uden Stævningssammands Mellemkomst, blot imod simpelt Modtagelsesbevis.

Forkyndelsen eller Meddelelsen kan gyldigen afleveres paa Sagføreren's Kontor til enhver Tid, dette er aabent, og Modtagelsesbeviset kan udledes af Sagføreren's der tilstedeværende Fuldmægtige eller andre Kontorbetjente.

§ 121.

Raar en Bestemmelse med Hensyn til Sagens videre Foretagelse eller Processhandlingens Værdsættelse træffes af Retten i et behørigt afholdt Møde, er ingen særlig Forkyndelse eller Meddelelse nødvendig; men alle Vedkommende, som have været pligtige at møde, antages herved at have erholdt fornøden Underretning.

§ 122.

Meddelelser, som udgaa fra Retten, ske paa den Raade, Rettens Formand i hvert enkelt Tilfælde anser for hensigtsmæssig, og uden at hans Bestemmelser herom ere Gjenstand for Paaanke. Det er ham tilladt at tilstille Meddelelsen pr. Post.

§ 123.

Klagekriftet, den endelige Dom samt de Skrifter, hvorved Retsmidlernes Anvendelse indledes, maa altid meddeles eller forlyndes paa den i §§ 108—119 bestemte Maade og i Reglen for vedkommende Part, om endog han under Processen er eller har været repræsenteret af en Sagfører eller Andre.

§ 124.

Indkaldelser og Meddelelser til Militære, hvilke med de af Forholdets Natur flydende Sumpelser blive at iværksætte efter de i dette Kapitel givne Regler, skulle tillige anmeldes for Afdelingschefen, som foranlediger Paagjældendes Møde for Retten, hvor Saadant gjøres fornødent.

Kapitel X.

Om Procesomkostningerne.

§ 125.

Enhver Part har at betale de Omkostninger, som foranlediges ved processuelle Skridt, der af ham bejæres eller sættes i Vægselske, dog med Forbehold af Ret til at faae dem erstattede af Modparten ifølge nedenstaaende Regler.

Omkostningerne ved processuelle Skridt, som Retten anordner, kunne foreløbig kræves betalte enten af den Part, i hvis Interesse Retten anser det Foretagne for at være, eller af begge Parter i det af Retten bestemte Forhold.

§ 126.

Den tabende Part er pligtig at erstatte Modparten de ham ved Retssagen paaførte Udgifter, forsaavidt ikke Parten maa anses selv at have truffet en anden Doerenskomst.

Udgifter, der ikke have været fornødne for Sagens forsvarlige Udførelse, erstattes ikke. Hvilke Udgifter der i det givne Tilfælde have været fornødne, afgjør Retten ifølge et frit Skjøn. Beløbet anføres under God til en rund Sum, saaledes at de virkelig fornødne Udgifter saavidt muligt erstattes fuldt ud.

Den Omstændighed, at enkelte Sagsmaalsgrunde eller Indsigelser ved den endelige Dom forfattes eller enkelte Beviser anføres for ikke at oplyse Noget i Sagen, medfører ikke i og for sig, at de herpaa anvendte Udgifter skulle som ikke fornødne udelukkes fra Erstatning.

§ 127.

For tabende agtes den Part, som efter Processens Anhangiggjærelse hæver Sagen, af-